

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Кубрат, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, I - ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Албена Д. Великова

при участието на секретаря Вера Люб. Димова
като разгледа докладваното от Албена Д. Великова Гражданско дело № 20233320100529 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искиове с правно основание в разпоредбата на чл. 124, ал. 1, предл. второ от ГПК, предявени по реда на чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 240 от ЗЗД.

Ищецът „АПС БЕТА България“ ЕООД с ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Х. М. М. и П. В. чрез юриконсулт Е. Ц., твърди, че на 02.11.2016 г. между „Кредисимо“ ЕАД, в качеството на кредитодател и ответника Г. Х. С. бил сключен Договор за потребителски кредит № 755821 по електронен път по силата на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР). При сключване на този договор на ответника била предоставена цялата информация, изисквана по закон. Договорът за потребителски кредит бил сключен при спазване на изискванията на Закона за потребителския кредит, Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние. По силата на сключения между страните договор, Г. Х. С. получила сумата от 1300 лева, която се съгласила да върне чрез 15 бр. вноски по 99.44 лева в срок до 31.01.2018 г.,

съгласно изготвен погасителен план, неразделна част от договора за кредит. Уговорен бил и фиксиран лихвен процент в размер на 41,24%, както и ГПР в размер на 50%. Страните се договорили, че при забава на плащането на погасителна вноска ответникът ще дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва, ведно с всички разноси за извънсъдебно или съдебно събиране на вземането, направени от кредитора.

На същата дата – 02.11.2016 г. ответникът сключил и договор за предоставяне на поръчителство с дружеството „Ай Тръст“ ЕООД. По силата на този договор дружеството се задължило да сключи договор с трето лице – „Кредисимо“ ЕАД и да отговаря пред кредитодателя солидарно с Г. Х. С. за всички задължения по договора за кредит. Съгласно чл. 3 от договора за предоставяне на поръчителство дружеството се задължило да плати всички изискуеми задължения при поискване от „Кредисимо“ ЕАД.

На 02.11.2016 г. „Ай Тръст“ ЕООД и „Кредисимо“ АД сключили договор за поръчителство, по силата на който „Ай Тръст“ ЕООД се задължило спрямо „Кредисимо“ АД за всички задължения на С. по договора за кредит от 02.11.2016 г. Тъй като ответникът не изпълнил в срок задълженията си по договора, „Ай Тръст“ ЕООД погасило дължимите от С. суми и уведомило длъжника за това по електронната поща посочена в договора.

С Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 02.03.2021г. „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД прехвърлили своите вземания към ответника по процесния договор в полза на ищеца „АПС Бета България“ ЕООД. Ответникът била уведомен за цесията на посочената от него в договора електронна поща с имейл от 30.03.2021 г.

Поддържа, че ответникът не изпълнил задълженията си по договора за кредит до изтичане на крайния срок за погасяване на кредита. На 20.01.2023 г. ищецът депозирал в РС–Русе, заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК против ответника, изпратено по подсъдност на РС – Кубрат. Образувано било ч. гр. д.№ 136/2023 г., по което на 23.02.2023 г. съдът издал Заповед № 73 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, с която разпоредил на ответника да заплати на ищеца сумите: 1 223.56 лева – главница, изискуем дълг по Договор за кредит № 755821/02.11.2016 г., ведно със законната лихва считано от 20.01.2023 г. до окончателното плащане;

1197.03 лева – възнаграждение по договор за поръчителство; 168.60 лева – договорна лихва начислена за периода от 30.11.2016 г. до 31.01.2018 г.; 499.53 лева – законна лихва по договора за кредит начислена за периода от 30.11.2016 г. до 23.02.2021 г.; 429.51 лева – законна лихва по договора за предоставяне на поръчителство начислена за периода от 23.02.2021 г. до 02.03.2021 г.; 70.36 лева – платена държавна такса; 100.00 лева – юрисконсултско възнаграждение. Заповедта за изпълнение била връчена на ответника, който в едномесечния срок е подал възражение, в което посочил, че признава задължението си, но поради влошено здравословно състояние не го е погасил.

В изпълнение указанията на заповедния съд, ищецът предявява настоящия установителен иск, с който моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът Г. Х. С. дължи на „АПС Бета“ ЕООД гр. София сумите 1 223.56 лева – главница, изискуем дълг по Договор за кредит № 755821/11.02.2016 г., ведно със законната лихва считано от 20.01.2023 г. до окончателното плащане; 1 197.03 лева – възнаграждение по договор за поръчителство; 168.60 лева – договорна лихва начислена за периода от 30.11.2016 г. до 31.01.2018 г.; 499.53 лева – законна лихва по договора за кредит начислена за периода от 30.11.2016 г. до 23.02.2021 г.; 429.51 лева – законна лихва по договора за предоставяне на поръчителство начислена за периода от 23.02.2021 г. до 02.03.2021 г. Претендират присъждане и на направените по настоящото дело разноски.

Ответникът Г. Х. С., ЕГН ***** с пост. адрес: *** и наст. адрес: ***, в срока по чл. 131 ГПК не представя писмен отговор. За първото насрочено съдебно заседание представя становище и разписки, оспорвайки исковата молба и твърдейки, че е извършила частично плащане след образуване на заповедното производство в общ размер 1505 лева.

Съдът след като съобрази събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 вр. чл. 12 ГПК, намира следното:

Между „Кредисимо“ ЕАД в качеството на кредитодател и Г. Х. С., ЕГН *****, в качеството си на кредитополучател на 02.11.2016 г. е сключен Договор за потребителски кредит № 755821 по електронен път по силата на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР). Договорът бил сключен като част от системата за предоставяне на финансови

услуги от разстояние, организирана от кредитодателя, при което от отправяне на предложението до сключване на договора страните са използвали средства за комуникация от разстояние.

По силата на така сключения договор, ответникът е получил сумата от 1300 лева, като се съгласил да върне 15 броя вноски по 99.44 лева в срок до 31.01.2018 г., когато е падежирала последната вноска, съгласно приложение № 1, съдържащо погасителен план, неразделна част към договора за кредит. Уговорен бил и фиксиран лихвен процент в размер на 41.24 %, както и годишен процент на разходите в размер на 50 %.

В Раздел X, чл. 2 от Общите условия за предоставяне на кредити на заемодателя, неразделна част от договора за кредит страните се съгласили, че длъжникът ще дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва върху всяка забавена погасителна вноска. В Раздел VI, чл. 7 от ОУ, неразделна част от Договора за кредит страните постигнали съгласие длъжникът да заплаща всички разноси свързани с неизпълнението му.

На същата дата – 02.11.2016 г. Г. Х. С. е сключила и Договор за предоставяне на поръчителство с дружеството „Ай Тръст“ ЕООД. По силата на договора за предоставяне на поръчителство дружеството се е задължило да сключи договор с трето лице – „Кредисимо“ ЕАД и да отговаря пред „Кредисимо“ ЕАД солидарно с Г. Х. С. за всички задължения по договора за кредит така, както те са установени в Договор за кредит № 755821 и приложенията към него. Съгласно чл. 3 от договора за поръчителство дружеството се е задължило да плати всички изискуеми задължения при поискване от „Кредисимо“ ЕАД.

На 02.11.2016 година „Ай Тръст“ ЕООД и „Кредисимо“ ЕАД сключили договор за поръчителство, по силата на който „Ай Тръст“ ЕООД се е задължило спрямо „Кредисимо“ ЕАД за всички задължения на Г. Х. С. по договора за кредит.

Не е спорно в отношенията между страните, че ответникът Г. Х. С. не е изпълнила в срок задълженията си по договора за кредит.

Затова в изпълнение на договорните си задължения „Ай Тръст“ ЕООД погасило дължимите от Г. Х. С. на „Кредисимо“ ЕАД суми и твърди, че на 23.02.2021 г. е уведомило по електронна поща длъжника за извършеното плащане съобразно уговореното в чл. 3, ал. 4 от Договора за предоставяне на

поръчителство, за встъпването на „Ай Тръст“ ЕООД в правата на кредитора Кредисимо, както и за задължението му за заплащане на възнаграждение по договора за предоставяне на поръчителство в размер на 1197.03 лева, ведно със сумата от 429.51 лева, представляваща обезщетение за забава върху дължимото възнаграждение по договора за поръчителство.

С Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 02.03.2021 г. „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД като цеденти са прехвърлили своите вземания към длъжника по Договор за потребителски кредит № 755821/02.11.2016 г. на цесионера „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 203374133.

От представения с исковата молба договор за продажба и прехвърляне на вземания, се установява, че страните са постигнали договореност цедентът да прехвърли на цесионера – ищцовото дружество, ликвидни и изискуеми в пълен размер вземания, произхождащи от договори за потребителски кредит, сключени от продавача с физически лица, които не изпълняват задълженията си по тях, които вземания е договорено, че се индивидуализират в Приложение № 1 към дата 23.02.2021 г., неразделна част от договора.

С Приложение № 1 към договора за продажба, „Кредисимо“ ЕАД е прехвърлил на цесионера „АПС Бета България“ ЕООД вземанията от настоящия ответник. Видно от представената извадка от Приложение № 1 (л.142 от делото) вземането на „Кредисимо“ ЕАД към ответника по Договор за паричен заем № 755821/02.11.2016 г. е прехвърлено на „АПС Бета България“ ЕООД, за сумата от 3518.23 лв.

Поради обстоятелството, че ответникът не погасил задълженията си от „АПС Бета България“ ЕООД е подадено на 20.01.2023 г. заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК в РС – Русе, впоследствие изпратено по подсъдност на РС–Кубрат, образувано в ч. гр. д. № 136/2023 г. По цитираното частно гражданско дело е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 73/23.02.2023 г., с която съдът е осъдил ответника в настоящото гражданско дело да заплати на ищеца както следва:

- 1 223.56 лева – главница, изискуем дълг по Договор за кредит № 755821/11.02.2016 г., ведно със законната лихва считано от 20.01.2023 г. до окончателното плащане;

- 1 197.03 лева – възнаграждение по договор за поръчителство;
- 168.60 лева – договорна лихва начислена за периода от 30.11.2016 г. до 31.01.2018 г.;
- 499.53 лева – законна лихва по договора за кредит начислена за периода от 30.11.2016 г. до 23.02.2021 г.;
- 429.51 лева – законна лихва по договора за предоставяне на поръчителство начислена за периода от 23.02.2021 г. до 02.03.2021 г.

Ответникът е подал възражение, поради което съдът е указал на заявителя, че може да предяви установителен иск относно вземането си.

В хода на съдебното производство, след изтичане на срока по чл. 131 от ГПК, ответникът представя становище, с което от една страна оспорва исковата молба, а от друга – твърди, че признава задълженията си към ищеца. Посочва, че е започнал да извършва частични плащания, с които към датата на подаване на становището е погасил сума в общ размер 1505 лева, за което представя и 9 броя разписки. След извършеното от нея частично плащане, оспорва претендираната с исковата молба сума.

За установяване актуалния размер на задълженията на ответника, по делото е назначена съдебносчетоводна експертиза, вещото лице по която констатира, че към датата на подаване на заявлението в РС – Русе – 19.01.2023 г. непогасените от С. задължения са в общ размер на 3470.17 лева. Актуалният размер на дължимите от ответната страна суми, след като се вземат предвид извършените от нея плащания след 19.01.2023 г. в размер на 1505 лева, са както следва: 1223.56 лева – главница, 168.60 лева – договорна лихва, 445.21 лева – законна лихва върху главницата до 23.02.2021 г. и 127.80 лева – законна лихва поръчителство, или общия дължим остатък е 1965.17 лева. Заключение на експерта се кредитира от съда изцяло като обосновано и компетентно извършено, относимо към правния спор и неоспорено от страните.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на събраните по делото доказателства, ценени както по отделно, така и в тяхната съвкупност. Представените по делото писмени доказателства, съдът възприе изцяло, като непротиворечиви по между си и допринасящи за изясняване на правно значимите за решаването на спора факти и

обстоятелства.

При тази фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният положителен установителен иск има за предмет установяване на съществуването, фактическата, материалната дължимост на сумите, за които е била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК. По този иск следва с пълно доказване ищецът, твърдящ съществуване на вземането си, да установи по безспорен начин неговото възникване, съществуване и дължимост спрямо ответника – длъжник. Ищецът носи процесуалната тежест да докаже съществуването на фактите, които са породили неговото вземане. Ответникът, при съответно твърдение, следва да докаже фактите, които изключват, унищожават или погасяват вземането.

В случая, предмет на предявените искове са вземания, произтичащи от сключен между ответника и „Кредисимо“ ЕАД договор за потребителски кредит № 755821/02.11.2016 г. и Договор за поръчителство сключен между страните и „Ай тръст“ ЕООД. С договор за прехвърляне на вземания от 02.03.2021 г. и приложение №1 към него процесните вземания по договора за потребителски кредит с кредитополучател Г. Х. С. са цедирани на „АПС БЕТА България“ ЕООД.

При извършване на служебна проверка съдът намира, че договорът за потребителски кредит отговаря на изискванията на закона – чл.10 и чл.11 от ЗПК. Уговорения ГПР е в рамките на законоводопустимия размер (чл.19, ал.4 от ЗПК) и не се явява неравноправна клауза. Уговореният ГЛП в размер на 41,24% с подробно посочен начин на формиране, също не е неравноправна клауза по смисъла на ЗЗП.

В приложение № 1 към договора се съдържа и погасителния план, т. е. броя месечни вноски, размера на всяка вноска, в т. ч. последната, първото плащане и ден от седмицата, в който се дължат плащанията. Погасителният план, съдържа необходимата за потребителя информация относно условията на погасяване на кредита (размер на вноската, брой вноски, дата на плащане на вноските). В европейското право е предвидено и СЕО приема за достатъчен погасителен план съдържащ тази основна информация за погасяване на кредита. Не е необходимо под формата на погасителен план да се посочва каква част от вноската е предназначена за погасяване на главницата (практиката на СЕО). В чл.12 от договора кредиторът изрично се е

задължил да предостави на заемателя на предпочитан от него вид носител при поискване и безвъзмездно извлечение по сметката под формата на погасителен план, съгл. чл.11, ал.1, т.12 от ЗПК.

Между страните не се спори, че сумата по договора е получена от ответницата. Не се спори също, че ответницата Борисова е заплатила на кредитора по договора сумата от общо 1505 лв.

При определяне на дължимите неизплатени от кредитополучателя суми по договора съдът възприема установеното от вещото лице. Непогасено е вземането за главница в размер на 1223.56 лева, поради което тази претенция като основателна следва да се уважи.

Тъй като безспорно ответницата е изпаднала в забава, не е изплатила целия уговорен размер на кредита, то претенциите на заявителя за договорна възнаградителна лихва в размер на 168.60 лв., както и за законна лихва върху главницата 445.21 лева и за законна лихва върху договора за поръчителство в размер на 127.80 лева са основателни и следва да се уважат в този размер. В останалата част претенциите на ищеца следва да се отхвърлят като неоснователни поради извършеното плащане от страна на длъжника в хода на производството.

От датата на подаване на заявлението длъжникът дължи законната лихва върху главницата до окончателното ☐ изплащане, съгласно разпоредбата на чл.422, ал.1 от ГПК.

При съобразяване на т.12 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът в исковото производство разпределя отговорността за разходите, направени в заповедното производство.

С оглед изхода на спора в полза на ищеца се следват разноски за двете производства съразмерно с уважената част от исковете. Ответникът подавайки възражение по чл. 414 ГПК е станал причина за образуване на делото въпреки, че е предприел и частично погасяване на задълженията си. В хода на настоящото производство ищецът е направил разноски, както следва: 179.64 лв. платена държавна такса, 350 лв. възнаграждение за експерт и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, а по заповедното производство – 70.36 лв. платена държавна такса и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение. Така съразмерно с уважената част от исковете ответникът следва да заплати на ищеца за разноски по заповедното производство сумата 95.15 лв., а за

настоящото исково производство – 351.70 лв.

Мотивиран от така изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Г. Х. С., ЕГН ***** с пост. адрес: *** и наст. адрес: ***, че дължи на „АПС БЕТА България“ ЕООД с ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Х. М. М. и Д. М. чрез пълномощник юрисконсулт Е. Ц., сумите: **1 223.56 лева** (хиляда двеста двадесет и три лева, петдесет и шест ст.) – главница до погасяване на паричен кредит по Договор за кредит № 755821/11.02.2016 г., сключен между „Кредисимо“ ЕАД с ЕИК 175330437 и Г. Х. С., вземанията по които са прехвърлени в полза на „АПС Бета България“ ЕООД с ЕИК 203374133 по силата на подписано Приложение № 1 към Договор за прехвърляне на парични задължения (цесия) от 02.03.2021 г., ведно със законната лихва считано от 20.01.2023 г. до окончателното плащане; **168.60 лева** (сто шестдесет и осем лева, шестдесет ст.) – договорна лихва начислена за периода от 30.11.2016 г. до 31.01.2018 г.; **445.21 лева** (четиристотин четиридесет и пет лева, двадесет и една ст.) – законна лихва по договора за кредит начислена за периода от 30.11.2016 г. до 23.02.2021 г. и **127.80 лева** (сто двадесет и седем лева, осемдесет ст.) – законна лихва по договора за предоставяне на поръчителство начислена за периода от 23.02.2021 г. до 02.03.2021 г., за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 73/23.02.2023 г. по ч. гр. д. № 136/2023 г. по описа на РС – Кубрат.

ОТХВЪРЛЯ исковите на „АПС БЕТА България“ ЕООД с ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Х. М. М. и Д. М. чрез пълномощник юрисконсулт Е. Ц., да бъде признато за установено по отношение на Г. Х. С., ЕГН ***** с пост. адрес: *** и наст. адрес: ***, че им дължи по Договор за кредит № 755821/11.02.2016 г. 1 197.03 лева – възнаграждение по договор за поръчителство; над 445.21 лв. до 499.53 лв. – законна лихва по договора за кредит начислена за периода от 30.11.2016 г. до 23.02.2021 г. и над 127.80 лв. до 429.51 лв. законна лихва по договора за предоставяне на поръчителство начислена за периода от 23.02.2021 г. до 02.03.2021 г., присъдени им със Заповед за изпълнение на

парично задължение по чл. 410 от ГПК № 73/23.02.2023 г. по ч. гр. д. № 136/2023 г. по описа на РС – Кубрат, като неоснователни поради извършено плащане в хода на производството.

ОСЪЖДА Г. Х. С., ЕГН ***** с пост. адрес: *** и наст. адрес: *** да заплати на „АПС БЕТА България“ ЕООД с ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Х. М. М. и Д. М. чрез пълномощник юрисконсулт Е. Ц. сумата **351.70 лева** (триста петдесет и един лева, седемдесет ст.) – разноси по настоящото дело и **95.15 лева** (деветдесет и пет лева, петнадесет ст.) – разноси за заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Разградския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____